

Wspólnota

NR 9 (378) • LISTOPAD 2025

Pismo Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Bierutówach



DRODZY PARAFIANIE!

Listopad to miesiąc szczególny w życiu Kościoła – czas zadumy, refleksji i modlitwy za tych, którzy odeszli do wieczności. Już pierwsze dni tego miesiąca kierują nasze myśli ku niebu i wieczności.

1 listopada obchodzimy Uroczystość Wszystkich Świętych – święto radości i nadziei, w którym dziękujemy Bogu za wszystkich, którzy osiągnęli chwałę nieba. To dzień przypominający nam, że każdy z nas jest powołany do świętości, do życia w przyjaźni z Bogiem i bliźnimi. Tego dnia spoglądamy w stronę świętych znanych z imienia, ale także tych cichych i nieznanym, którzy przez swoje codzienne życie pełne dobra i miłości zasłużyli na niebo.

2 listopada, we Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych, nasza modlitwa kieruje się ku duszom cierpiącym w czyśćcu. To dzień szczególnej pamięci o naszych bliskich, którzy poprzedzili nas w drodze do Pana. Odwiedzamy cmentarze, zapalamy znicze, składamy kwiaty – zewnętrzne znaki miłości i pamięci. Jednak najcenniejszym darem, jaki możemy im ofiarować, jest modlitwa, uczestnictwo we Mszy Świętej i przyjęta Komunia Święta w ich intencji.

Listopad to także miesiąc, w którym wspominamy ważne święta kościelne i państwowe. 11 listopada przypada Narodowe Święto Niepodległości – dzień wdzięczności za wolność naszej Ojczyzny, wywalczoną przez wiele pokoleń Polaków. W tym dniu szczególnie pamiętajmy w modlitwie o tych, którzy oddali życie za nasz kraj oraz prosimy Boga o pokój i jedność dla Polski. Zapraszam w tym dniu na uroczystą Mszę św. w intencji Ojczyzny na godzinę 9.00.

W kolejnych dniach miesiąca wspominamy również wielu świętych patronów, których życie jest pięknym świadectwem wiary:

11 listopada – Wspomnienie Świętego Marcina z Tours – biskupa i żołnierza, który zasłynął z czynów miłosierdzia. Najbardziej znana jest scena, gdy podzielił się swoim płaszczem z żebrakiem, w którym potem rozpoznał samego Chrystusa. Jego życie przypomina nam, że prawdziwa świętość rodzi się z miłości bliźniego i gotowości niesienia pomocy potrzebującym.

16 listopada – Dzień Muzyki Liturgicznej. W tym dniu w szczególny sposób chcemy modlić się i dziękować za tych, którzy ubogacają naszą liturgię grą i śpiewem. Dziękujemy organistom, scholce dziecięcej, scholce liturgicznej, kantorom i tym, którzy ubogacają liturgię śpiewem. Wszak jak rzekł św. Augustyn Qui bene cantat, bis orat — „Kto dobrze śpiewa, dwa razy się modli.”

17 listopada – Wspomnienie Świętej Elżbiety Węgierskiej – księżnej, która mimo wysokiego urodzenia

prowadziła życie pełne pokory i służby. Po śmierci męża oddała się całkowicie pomocy ubogim i chorym, zakładając szpitale i przytułki. Jest wzorem chrześcijańskiego miłosierdzia i ofiarności.

18 listopada – Wspomnienie Błogosławionej Karoliny Kózkówny – młodej dziewczyny z Małopolski, która oddała życie, broniąc swojej czystości i godności. Zginęła śmiercią męczeńską, mając zaledwie 16 lat. Jej odwaga i wierność Bogu są przykładem dla młodzieży i wszystkich, którzy chcą żyć w prawdzie i czystości serca.

23 listopada o g.11.00 we Mszy św. ku czci św. Tarsycjusza będziemy modlić się w intencji Zespołu Służby Liturgicznej. Już dziś dziękujemy im za ich zaangażowanie i codzienną obecność przy ołtarzu. Dziękujemy też Ks. Piotrowi – opiekunowi ministrantów za jego zaangażowanie i troskę o formację chłopców.



30 listopada – Wspomnienie Świętego Andrzeja Apostoła – to jeden z pierwszych uczniów Jezusa i brat św. Piotra. To on jako pierwszy rozpoznał w Chrystusie Mesjasza i przeprowadził do Niego swego brata. Zginął śmiercią męczeńską na krzyżu w kształcie litery X. Jest patronem misjonarzy i rybaków, a także wzorem gorliwości w głoszeniu Ewangelii.



Niech życie tych świętych będzie dla nas zachętą, byśmy również w codzienności szukali świętości – w modlitwie, wierności obowiązkom, dobroci wobec bliźnich i miłości do Boga.

Niech listopad będzie dla nas czasem wdzięczności za dar życia, modlitwy za zmarłych i odnowienia nadziei na spotkanie w domu Ojca. Chrześcijańska refleksja nad przemijaniem niech prowadzi nas nie do smutku, lecz do ufności w Boże miłosierdzie i radości z obietnicy zmartwychwstania.

Z serca wszystkim Parafianom błogosławię i zapewniam o mojej codziennej modlitwie. Niech Pan obdarzy Was pokojem, a Maryja, Matka Nadziei, otacza swoją opieką.

Z modlitwą i błogosławieństwem,
Ks. Proboszcz – Zbigniew Folcik

Nadchodzący miesiąc listopad w naszej tradycji chrześcijańskiej kojarzy się nam z tą potrzebą serca, którą jest modlitwa za zmarłych. W Uroczystość Wszystkich Świętych tłumnie odwiedzamy cmentarze, dekorujemy groby i zapalamy znicze, ale nade wszystko ogarnia nas atmosfera modlitwy i zadumy nad tajemnicą naszego życia i śmierci. W tym roku układ kalendarzowy pierwszych dni listopada jeszcze bardziej przybliży nam okazję do zamyślenia nad tymi sprawami, gdyż Dzień Zaduszny przypada w niedzielę i jest jakby przedłużeniem Uroczystości Wszystkich

spłycałby poczucie wartości naszej ludzkiej godności, oraz wartości jakiegokolwiek dobra do czynienia którego uzdolnił nas Stwórca. Taka negacja wartości zabija w człowieku poczucie wartości życia we wszystkich jego przejawach. Dlatego trzeba patrzeć na tę prawdę oczyma wiary, by odkryć jej pełny sens. Na pierwszym miejscu trzeba wpatrzeć się w postać Chrystusa Zmartwychwstałego. Ten, który nauczał: „**Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto wierzy we Mnie nie umrze na wieki**” (Jan. 11,1 nn.), Jezus Chrystus, stając się człowiekiem i przyjmując naszą ludzką naturę, sam przeszedł przez wrota

Błogosławieni, którzy w Panu umierają. Niech odpoczną od swoich mozołów, albowiem ich czyny idą za nimi (Apok.14,13)

Świętych spajając w jedną całość myśli o życiu, którego celem jest nasze powszechne powołanie do świętości, czyli do ostatecznego i szczęśliwego dla każdego z nas zjednoczenia z Bogiem tam „w Domu Ojca, w którym jest mieszkań wiele” (por. J. 14,2). Dlatego jest to okazja do krótkiej refleksji nad tajemnicą naszego życia i śmierci. Jest to trudny temat kojarzący nam się z bólem i smutkiem z powodu odejścia do wieczności bliskich i drogich nam osób, ale i uświadamiający każdemu z nas prawdę o tym, że każdy dzień naszego życia zbliża nas do tej chwili, kiedy trzeba będzie opuścić wszystko i wszystkich i odejść do Pana. Ta trudna do przyjęcia prawda jest równocześnie prawdą, która prędzej czy później dotknie każdego z nas. W jednej ze starych pieśni żałobnych znajdujemy słowa: „*Wszystko przejdzie, świat przemienie, króla i cesarza śmierć nie minie...*” Na powszechność dla nas wszystkich tej prawdy zwracał uwagę w Swej nauce Pan Jezus, kiedy ukazywał ludzi zabezpieczających się na dostatnie życie, jak ów właściciel gospodarstwa, który pobudował sobie spichlerze by dostatnio żyć a nie brał pod uwagę prawdy o tym, że może tej nocy zażądają jego duszy, czyli jego życie się skończy. Tak, to jest ta wielka prawda z jednej strony o przemijalności naszego życia, ale i z drugiej strony o tym by w tym dniu stanąć bogatym przed Bogiem. To co czyni nas bogatymi przed Bogiem, to wypełnienie naszego życia tym dobrem, które płynie z wypełnienia woli Bożej w naszym codziennym życiu. Zdajemy sobie sprawę z tego, że po ludzku sądząc jest to trudna prawda wzbudzająca w sercu człowieka lęk i niepokój. Żle by było, gdybyśmy próbowali od tej prawdy uciekać do rozwiązań, jakie niesie niewiara wykreślająca istnienie Boga i duszy nieśmiertelnej którą Bóg obdarzył każdego z nas powołując do życia. Bezsens takiej ucieczki

śmierci i trzeciego dnia zmartwychwstał. Zmartwychwstały Chrystus objawia nam pełną prawdę o tajemnicy naszego życia i śmierci. W świetle tej prawdy nasze doczesne życie jest etapem drogi, do której powołał nas Bóg. Liturgia Kościoła uczy nas, że: „*Gdy rozpadnie się przybytek naszej doczesnej pielgrzymki, wieczne nam w niebie gotujesz mieszkanie.*” (por. treść I-szej prefacji mszy św. za zmarłych). Więc gdy nasze ciało materialne ulega zniszczeniu i jak każda materia procesowi przemijania, wtedy następuje śmierć, czyli przejście do następnego etapu naszej ludzkiej egzystencji. Nieśmiertelna nasza ludzka dusza żyje. Wiara uczy nas, że wszyscy w chwili śmierci staniemy przed Bogiem, który swym wszechmocnym aktem osądzi nasze czyny. Zaś w dniu końca świata i ponownego przyjścia Chrystusa będzie wydany sąd ostateczny, ostatecznie rozdzielający dobro od zła. Tego dokona Bóg, Który jest Sędzią sprawiedliwym, który za dobro wynagradza, a za zło karze. W ten sposób nauka Chrystusa głoszona w Kościele odsłania przed nami sens i cel życia zgodnego z Bożą wolą i z Bożymi przykazaniami. W tym kontekście także mocne i prawdziwe są wersy sekwencji „*Dies irae, dies illa...*”, dawniej odmawianej lub śpiewanej w czasie Mszy świętej za zmarłych. Przytaczam jej niektóre zwrotki i polecam zapoznanie się z całą jej treścią: *W gniewu dzień i pomsty chwilę, Świat w popielnym legnie pyle, zważ Dawida i Sybillę. Jakież będzie płacz i łkanie, gdy dzieł naszych Sędzia stanie odpowiedzieć każąc za nie. Raczej pamiętać Jezu drogi, żeś wziął za mnie żywot srogi. Nie gub mnie w dzień strasznej trwogi. Jawnogrzesznej przebaczałeś, łotra modły wysłuchałeś i mnie też nadzieję życia dałeś....Dobry Jezu a nasz Panie daj im wieczne spoczywanie. Amen.*” Te słowa oddają sens rozważań i listopadowej modlitwy za zmarłych,

która bramy nieba otwiera dla tych, którzy cierpiąc w czyśćcu, dojrzewają do pełnego szczęścia przeżywanego w ramionach naszego Dobrego Boga Ojca w niebie. Równocześnie my żyjący na ziemi, jeszcze pielgrzymujący do Domu Ojca módlmy się za zmarłych, ofiarujemy za nich Msze święte, zyskujemy w tych dniach przepisane przez Kościół odpusty zupełne, dbajmy o dobre przygotowanie się na ostateczne spotkanie z Bogiem. Umożliwiamy chorym przyjmowanie Sakramentów świętych nie czekając na tak zwaną ostatnią godzinę, ale wykorzystując duszpasterskie odwiedziny chorych, zapraszamy kapłana, by umożliwić naszym bliskim pojednanie się z Bogiem i pokój i radość z obecności Chrystusa. Jest prawdą, że nikt nie zna dnia i godziny swojego odejścia do Pana. Pan Jezus do nas mówi: „**Czuwajcie i bądźcie gotowi!**” zawsze – wtedy nie musimy się bać śmierci, ale iść z ufnością, by dalej żyć. Jeden

z kaznodziejów wypowiedział dość znamienne zdanie: Przeżyj każdy dzień tak, jakby to był twój ostatni dzień. Do świętości w życiu jesteśmy powołani, a ta świętość jest dla nas zbawienną rzeczywistością. Do takiego życia z wiary wychowujemy młode pokolenie i strzeżmy wiarę w sercach ludzi młodych. Przecież i oni będą się za nas modlić, oby tylko nie zabrakło im wiary.

Drodzy moi Czytelnicy! Przyjmijmy z wiarą tę garść myśli. Ubogaćmy je swoimi przemyśleniami, refleksją, a może i wspomnieniami, które przychodzą, gdy chodzimy po cmentarnych ścieżkach wsłuchując się w szum opadłych liści. Idzie jesień, zima, a potem wiosna i życie na nowo, to piękny obraz tajemnicy i sensu naszego życia i naszej wieczności i szczęścia i pokoju w zmartwychwstaniu do którego każdego z nas powołał Pan.

Szczęść Boże!

Ks. Józef

ODPUST ZUPEŁNY ZA ZMARŁYCH dar miłości i nadziei

Listopad to szczególny miesiąc pamięci o zmarłych. Odwiedzamy cmentarze, zapalamy znicze, wspominamy naszych bliskich, którzy odeszli do wieczności. Ale Kościół przypomina nam, że najpiękniejszym i najcenniejszym darem, jaki możemy im ofiarować, jest modlitwa i odpust zupełny, który pomaga duszom w czyśćcu osiągnąć pełnię zjednoczenia z Bogiem.

Czym jest odpust zupełny?

Odpust to darowanie przez Boga kary doczesnej należnej za grzechy, które zostały już odpuszczone w sakramencie spowiedzi. Każdy grzech, nawet wyznany i rozgrzeszony, pozostawia w duszy pewien „śląd”, który

wymaga oczyszczenia – i właśnie temu służy odpust. Odpust zupełny oznacza całkowite darowanie tej kary. Można go ofiarować za siebie lub za zmarłych.

Kiedy można uzyskać odpust za zmarłych?

Kościół udziela szczególnej łaski w dniach od 1 do 8 listopada. W tym czasie każdy wierny może uzyskać codziennie jeden odpust zupełny za jedną duszę zmarłego, spełniając określone warunki.

Warunki uzyskania odpustu zupełnego

Aby otrzymać odpust, trzeba:

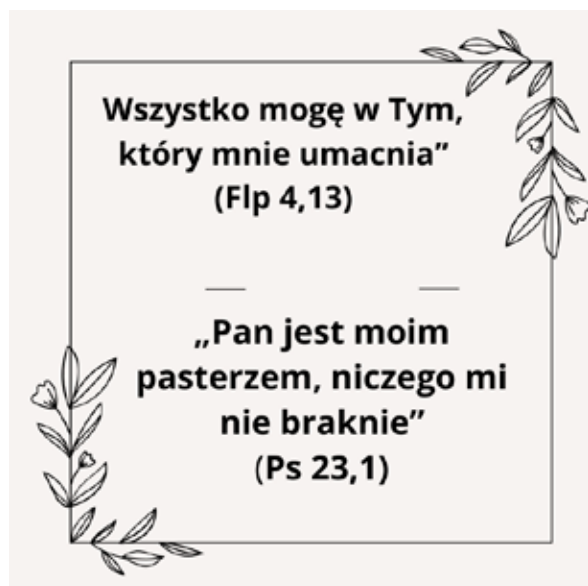
1. Być w stanie łaski uświęcającej – to znaczy po spowiedzi, bez przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, nawet lekkiego.
2. Przyjąć Komunię Świętą – najlepiej w dniu, w którym pragnie się uzyskać odpust.
3. Pomodlić się w intencjach Ojca Świętego – wystarczy dowolna modlitwa (np. „Ojcze nasz” i „Zdrowaś Maryjo”).
4. Odwiedzić cmentarz i z wiarą pomodlić się za zmarłych.

W Uroczystość Wszystkich Świętych (1 listopada) oraz we Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych (2 listopada) odpust można uzyskać również, uczestnicząc pobożnie w modlitwie za zmarłych w kościele lub kaplicy.

Warto pamiętać, że odpust można uzyskać tylko jeden raz dziennie, ale przez osiem pierwszych dni listopada można ofiarować go za ośmiu różnych zmarłych.

Dlaczego to takie ważne?

Dusze w czyśćcu nie mogą już same sobie pomóc – to



my, pielgrzymujący jeszcze po ziemi, możemy im przyjść z pomocą poprzez modlitwę, ofiarę i właśnie odpust. To wyraz miłości i duchowej więzi z tymi, którzy odeszli. Pomagając im, okazujemy miłosierdzie, które kiedyś – gdy przyjdzie nasza kolej – może powrócić do nas.

Papież Franciszek przypominał, że modlitwa za zmarłych jest „największym dowodem wdzięczności i solidarności wobec tych, którzy poprzedzili nas w drodze do domu Ojca”. Odpust jest więc nie tylko praktyką pobożności, ale także gestem wiary w życie wieczne i

w Boże miłosierdzie. Niech ta świadomość towarzyszy nam podczas listopadowych odwiedzin cmentarzy. Niech każdy zapalony znicz będzie znakiem pamięci, a każda modlitwa – darem miłości, która nie zna granic śmierci. Korzystajmy z tego duchowego skarbu Kościoła i modlitwy za naszych zmarłych. Niech nasze serca będą pełne nadziei, że w Bożym miłosierdziu spotkamy się kiedyś wszyscy w wieczności.

M&M

PRZEMIJANIE I NADZIEJA ŻYCIA WIECZNEGO

Listopad – miesiąc ciszy, opadających liści, zadumy i refleksji nad przemijaniem. Przyroda powoli zasypia, dni stają się krótsze, a światło coraz częściej ustępuje miejsca szarości. To czas, który w naturalny sposób skłania nas do zastanowienia się nad kruchością ludzkiego życia. Ale dla człowieka wierzącego nie jest to czas smutku, lecz czas nadziei.

Chrześcijaństwo uczy nas, że życie nie kończy się wraz ze śmiercią, ale zmienia się w nowe istnienie – pełne światła, pokoju i bliskości z Bogiem. Jak przypomina Jezus: *„Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie”* (J 11,25). To słowa, które niosą pocieszenie każdemu, kto utracił kogoś bliskiego.

Śmierć nie jest końcem, lecz bramą, przez którą przechodzimy do innej rzeczywistości. W niej nie ma już bólu, łez ani rozłąki – tam czeka na nas Bóg, a wraz z Nim ci, którzy odeszli wcześniej. Nasza wiara daje nam nadzieję, że po drugiej stronie spotkamy naszych rodziców, dziadków, przyjaciół i wszystkich, którzy żyli w przyjaźni z Bogiem.

Dlatego Kościół wzywa nas do czuwania – do życia w taki sposób, byśmy byli zawsze gotowi na spotkanie z Panem. Jezus często mówił o czujności: *„Czuwajcie, bo nie wiecie, którego dnia Pan wasz przyjdzie”* (Mt 24,42). Nie jest to wezwanie do lęku, lecz do życia pełnego sensu, dobra i miłości. Każdy dzień jest darem, który warto wykorzystać, by przybliżyć się do Boga i ludzi. Pamięć o zmarłych jest nie tylko wyrazem miłości, ale i przejawem naszej wiary. Modląc się za dusze w czyśćcu, wyrażamy głęboką jedność Kościoła – tej ziemskiej wspólnoty z Kościołem oczyszczającym się



i triumfującym w niebie. Wierzmy, że nasza modlitwa, ofiarowana Komunia Święta czy odpust, mogą im pomóc w osiągnięciu pełni szczęścia w Bogu. Patrząc na zapalone znicze, widzimy nie tylko symbol pamięci, ale i światło nadziei – znak, że życie trwa dalej, że ci, których kochamy, nie zniknęli, lecz żyją w Bogu. W tej perspektywie przemijanie nabiera sensu – staje się drogą do wieczności.

Niech listopadowa zaduma nad grobami bliskich nie budzi w nas przygnębienia, lecz odnowi w sercu wiarę i ufność w Boże miłosierdzie. Pamiętajmy, że każdy z nas jest pielgrzymem zmierzającym ku Ojczyźnie niebieskiej. Nasze życie na ziemi to tylko początek, a prawdziwe spełnienie czeka nas w wieczności.

Niech ta świadomość uczy nas pokory wobec przemijania i wdzięczności za każdy dzień. Żyjmy tak, byśmy kiedyś mogli usłyszeć słowa: *„Dobrze, sługo dobry i wierny... wejdź do radości swego Pana”* (Mt 25,21).

Z ufnością i nadzieją patrzmy więc w przyszłość – ku spotkaniu z Bogiem i z tymi, którzy nas wyprzedzili w drodze do nieba.

M&M

Zyjemy w świecie, który daje nam wiele możliwości, ale też wiele zagrożeń. Współczesny człowiek często szuka szczęścia, spokoju i ulgi w miejscach, które nie prowadzą do dobra. Alkohol, narkotyki, hazard, pornografia, uzależnienie od internetu, telefonu czy pracy – to tylko niektóre z form zniewolenia, które dotyczą coraz więcej ludzi. Nałóg, niezależnie od tego, jak wygląda, zawsze odbiera wolność, oddala od Boga i od drugiego człowieka.

uzdrowienia. Pokora, modlitwa, sakrament pojednania, Eucharystia – to źródła siły, które potrafią odmienić nawet najbardziej dramatyczne historie.

Ważna jest także wspólnota – rodzina, przyjaciele, grupy wsparcia, duszpasterstwa trzeźwości. Nikt nie wychodzi z nałogu sam. Potrzebujemy siebie nawzajem, tak jak potrzebujemy Boga. Wiara nie jest ucieczką od problemów, lecz mocą, która pozwala je pokonać.

Nie zapominajmy też, że każdy z nas – nawet jeśli nie

BÓG SILNIEJSZY NIŻ KAŻDY NAŁÓG

Na początku wszystko wydaje się niewinne – „dla relaksu”, „dla towarzystwa”, „żeby zapomnieć”. Ale z czasem człowiek przestaje panować nad sobą. Zaczyna żyć wokół nałogu, a jego serce staje się coraz bardziej puste i samotne. Wtedy rodzi się poczucie wstydu, winy, bezsilności. Wydaje się, że już nie ma wyjścia.

A jednak zawsze jest nadzieja. Bo tam, gdzie człowiek nie ma już siły, tam zaczyna działać Bóg. On nigdy nie odwraca się od swoich dzieci, nawet wtedy, gdy błądzą. Bóg nie potępia – On uzdrawia, podnosi, przywraca godność. Jezus przyszedł właśnie do tych, którzy są chorzy, zagubieni, zniewoleni. To On powiedział: „*Poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli*” (J 8,32).

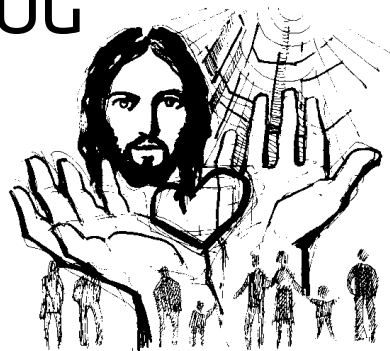
Walka z uzależnieniem to trudna droga, ale możliwa do przejścia – z pomocą łaski Bożej. Wiele osób, które wyszły z nałogu, świadczy o tym, że prawdziwe uwolnienie zaczęło się w chwili, gdy powierzyły swoje życie Bogu. Kiedy człowiek przyzna przed sobą i przed Bogiem: „Nie daję rady, potrzebuję pomocy”, wtedy zaczyna się proces

jest uzależniony – może pomóc innym. Czasem wystarczy wysłuchać, okazać życzliwość, modlić się za tych, którzy walczą o wolność. Bóg działa przez ludzkie serca i dłonie.

Nie ma takiego grzechu, z którego Bóg nie mógłby nas podnieść. Nie ma takiego nałogu, który byłby silniejszy od Jego miłości. Trzeba tylko zrobić pierwszy krok – zaufać, że On naprawdę może nas uwolnić. Bo jak mówi Pismo: „*Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia*” (Flp 4,13).

Niech każdy, kto przeżywa trudność, usłyszy dziś w sercu te słowa: nie jesteś sam. Bóg jest blisko. Wystarczy otworzyć przed Nim serce, a On poprowadzi drogą wolności, pokoju i nowego życia.

M&M



NIEDZIELA MISYJNA – kiermasz kołaczy dla Kamerunu

Z okazji Niedzieli Misyjnej wspólnota Rodziny bł. Edmunda Bojanowskiego zorganizowała kiermasz, podczas którego można było nabyć wspaniałe kołacze. Dochód ze sprzedaży został przeznaczony na wsparcie budowy ośrodka zdrowia i porodówki w Tcholliré — dla mieszkańców Regionu Afrykańskiego Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Najświętszej Maryi Panny w Kamerunie.

Dzięki hojności i zaangażowaniu wielu osób udało się zebrać łącznie 6 630 zł. Wszystkim darczyńcom składamy serdeczne podziękowania za okazane serce i wsparcie. Pamiętajmy, że dobro zawsze powraca — nierzadko wtedy, gdy najmniej się tego spodziewamy.

Szczególne podziękowania kierujemy do: Cukierni Pana Kuźnika, Cukierni Rek, Piekarni Rodzinnej Kristof, oraz PSS „Społem” w Wodzisławiu Śląskim – za ofiarność i wkład w organizację kiermaszu.

Dziękujemy również: Księdzu Proboszczowi, kapłanom naszej parafii, siostrom zakonnym, Panu kościelnemu Krzysztofowi i Panu Januszowi – za wszelką pomoc, życzliwość i modlitwę.

Z serca dziękuje także Afrykańskie Zgromadzenie Sióstr Służebniczek NMP z Kamerunu, które w geście wdzięczności zamówiło 60 Mszy Świętych w intencji wszystkich darczyńców – zarówno w Kamerunie, jak i w Katowicach–Panewnikach.

Rodzina bł. Edmunda Bojanowskiego

Głoszącym rekolekcje o Życiu z Pasją był Witek Wilk – świecki ewangelizator, ojciec czwórki dzieci, perkusista, właściciel studia nagrań oraz wydawnictwa muzycznego, kochający jazz i Boga. Ten wyjazd to trzy dni spędzone w męskim gronie. Był czas na wykłady, modlitwę, Eucharystię ale i zabawę z dziećmi (na wyjazd można zabrać synów). Jedne z ważniejszych rozmów odbywały się przy kawie. To tam najczęściej z tematów prozy życia schodziły na to, co było tematem

konferencji Witka. Jego świadectwo życia, bo na tym opierało się głoszone słowo, było jak ogień – rozpalało, ale i czerwieniło ze wstydu. Słuchając Witka Wilka o Jego zamiłowaniu do Pisma Świętego, które czyta codziennie i niesamowitym zaufaniu właśnie Temu Słowu – chcieliśmy brać przykład do własnego życia. Aby zaufać w pełni i właśnie żyć z pasją w Bogu...

Był z nami ks. Marek Biernacki – opiekun wszystkich grup MSJ. To właśnie w Jego parafii, w Bazylice św.

„Żyj z Pasją!” MĘSKI WEEKEND WADOWICE 10-12 PAŹDZIERNIK 2025



Jak co roku Mężczyźni świętego Józefa spotkali się na męskim weekendzie. To coroczne wydarzenie, wyczekiwane i planowane jest z dużym wyprzedzeniem. Tym razem gościliśmy w Sanktuarium św. Józefa przy klasztorze Karmelitów Bosych w Wadowicach.

Antoniego w Rybniku, w pierwsze poniedziałki miesiąca odbywa się nasza wspólnotowa msza św. o godz. 19. (Wyjątkowo w listopadzie będzie to drugi poniedziałek, czyli 10 listopada).

W naszej parafii grupa mężczyzn MSJ spotyka się w 2 i 4 wtorek miesiąca o godz. 19 w salkach katechetycznych. Spotykamy się na wspólnej modlitwie. Naszym celem jest wspierać się nawzajem i powierzać nasze sprawy Bogu.

Nasze spotkania mają charakter otwarty. Każdy mężczyzna może w nich uczestniczyć. Nie trzeba się wcześniej umawiać czy deklarować. Po prostu PRZYJDŹ!

Od września naszym duchowym opiekunem jest ks. Michał Przybylski. W razie pytań zapraszam do kontaktu: Wojtek, tel. 506458457.

Wojtek, MSJ

ŚWIĘTOŚĆ, CZYLI JAKOŚĆ!

Kolejny rok naszego życia i znów kolejny, piękny listopadowy dzień, kiedy za mszalną modlitwą – prefacją – duchowo będziemy pielgrzymować do „Świętego miasta, niebieskiego Jeruzalem, które jest naszą Matką. W nim zgromadzeni są nasi bracia i siostry wysławiając Ciebie (Boga) na wieki” ... Pomijając całe to kulturowo – zwyczajowe zamieszanie, które trochę obrosło sens tego dnia niczym mech składający się z zakorkowanych ulic, ferii kolorowych chryzantem i plastikowych stroików, cmentarnej rewii mody, hurtowej ilości zniczy i detalicznej pamięci o świętości. . .

Kto to zatem jest Święty?

Pewne dziecko, na to pytanie odpowiedziało ujmująco, że święty to taki ktoś, przez kogo świeci słońce... Tym samym kojarząc świętych z ich występowaniem na kościelnych, kolorowych witrażach. Czy to nie genialne i proste? Być świętym, czyli być

przejrzystym sobą i dać przez siebie działać, czyli oświeć mroki życia, Kościoła i świata, Bogu. Nie zasłaniać Go, ale dać Mu przez siebie jaśnieć i innym dawać, często tak potrzebne światło.

Ciekawy obraz świętości wysuwa się z techniki pisania ikon. Na ikonę nanosi się kolory od najciemniejszego

do najjaśniejszego, uzyskując głębię i trójwymiarowość. Jedna z artystek powiedziała, że z głębi ciemnego wizerunku świętego wydobywa się warstwami jasność... Niczym z ciemności naszych wnętrz, można warstwami, z mazołem, dzień po dniu wydobywać na zewnątrz Boże światło piszące się na twarzach, zwracanych ku innym...

Ksiądz Kaczkowski mawiał, że święte życie polega na byciu przyzwoitym, ale nie tylko trzymając się zasad – to wychodzenie na „zero”. Święte i dobre życie to bycie przyzwoitym, ale z wektorem na „plus” – wkładanie serca i robienie od serca, dodatkowo, bezinteresownie, bez zysku, dla kogoś...

Czy zatem Święty to człowiek idealny? – Skądże! Papież Franciszek mawiał, że „nie ma świętego bez przeszłości

ani grzesznika bez przyszłości”! Mówiąc wprost – każdy żyjąc, ma coś za uszami, ale to niczego nie skreśla – przeciwnie pozwala dotknąć autentyczności i bliskości do tych wszystkich, których czcimy jako naszych patronów!

Papież mówił też chętnie i często, by robić sobie osobistą litanie do swoich „świętych z sąsiedztwa”. Do tych, którzy nie są i nie będą kanonizowani, ale ich życia, postawy, obecności i relacje dźwigają i inspirują nas w tym świecie upadających autorytetów, niczym za święteczną prefacją: „których wstawiennictwo i przykład nas umacnia”. Tych zwykłych, normalnych, wcale nie idealnych, przejrzystych, jasnych, tak bliskich i dobrych naszych wszystkich Świętych...

Bartosz Niewrzol | Grupa Progres

PAŹDZIERNIK W SILOE czas modlitwy i wspólnoty

Październik był dla wspólnoty Siloe czasem modlitwy – modlitwy różańcowej, comiesięcznego Uwielbienia oraz spotkania formacyjnego w salkach katechetycznych.

Był to miesiąc pełen duchowych doświadczeń, wspólnoty i radości płynącej z bycia razem. Spotkanie formacyjne rozpoczęło się przy Stole Eucharystycznym, który stał się centralnym jego punktem spotkania. Msza Święta, sprawowana w kameralnym gronie w kaplicy przy salkach, miała wyjątkowy, niemal rekolekcyjny charakter. Była spontaniczna modlitwa wiernych, Słowo Boże czytane przez uczestników i wspólna refleksja nad Ewangelią o Marcie i Marii. To właśnie ta Ewangelia pomogła nam lepiej zrozumieć nasze życiowe postawy – działanie i słuchanie – i odkryć, że w Kościele, podobnie jak w codziennym życiu, obie są potrzebne.

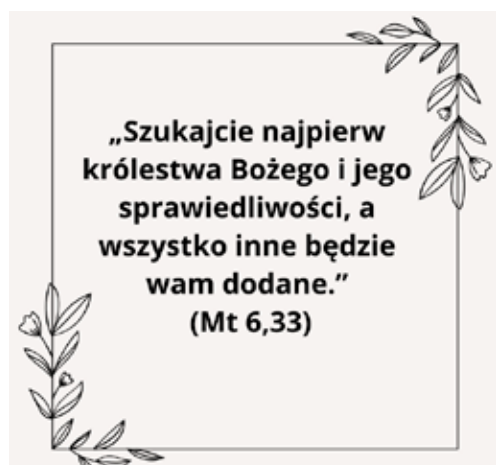
Po Mszy Świętej przyszedł czas na spotkanie przy wspólnym stole – przy kawie, herbacie i drobnych

przekąskach. Rozmowy trwały długo i były pełne życzliwości, uśmiechu oraz wdzięczności za możliwość bycia razem.

Przez cztery niedzielne wieczory gromadziliśmy się w kościele, aby wspólnie prowadzić rozważania i modlitwę różańcową. Był to szczególny, rodzinny czas – wieczory poświęcone Maryi, pełne spokoju i wspólnotowego ducha. Różaniec prowadziły całe rodziny: małżonkowie, dzieci, osoby samotne – każdy przynosił w sercu swoje intencje. Podczas modlitwy rozważaliśmy tajemnice chwalebne, które ukazują najważniejsze wydarzenia z życia Jezusa i Maryi. Te chwile modlitwy przypominały nam o zwycięstwie Chrystusa, nadziei i chwale Boga, pomagając pogłębić wiarę i zrozumieć sens tych wydarzeń w naszym codziennym życiu. Nasze comiesięczne Uwielbienie odbyło się 18 października. Gościem spotkania był Franciszek Kucharczak – mąż, ojciec, dziennikarz i publicysta, redaktor działu „Kościół” Gościa Niedzielnego, teolog i historyk Kościoła. Pan Franciszek podzielił się z nami swoim świadectwem wiary – opowiedział o codzienności przeżywanej z Bogiem, o trwaniu w Jego obecności, o modlitwie i o dostrzeganiu Boga w drugim człowieku. Był to wieczór pełen inspiracji i wdzięczności za działanie Ducha Świętego pośród nas.

Na kolejne spotkanie Uwielbienia zapraszamy 18 listopada o godz. 19.00. Niech będzie to kolejny czas wspólnego trwania przed Panem, w modlitwie, pieśni i radości wiary.

Edyta SILOE



WIARA, KTÓRA PROWADZIŁA DO WOLNOŚCI

Listopad to miesiąc, w którym z wdzięcznością wspominamy dzień odzyskania przez Polskę niepodległości. 11 listopada 1918 roku nasza Ojczyzna, po 123 latach niewoli, znów pojawiła się na mapie Europy. Był to dzień radości, ale i głębokiej refleksji – bo wolność, którą wtedy odzyskano, była owocem ofiary, modlitwy i niezłomnej wiary wielu pokoleń Polaków.

Dla naszych przodków wiara i miłość do Ojczyzny były nierozłączne. W czasach, gdy Polska nie istniała jako państwo, to właśnie Kościół stał się ostoją polskości, miejscem, gdzie podtrzymywano język, kulturę i ducha narodu. Kapłani, zakonnicy, siostry zakonne i wierni świeccy – wszyscy razem trwali w przekonaniu, że prawdziwa wolność pochodzi od Boga i że bez Boga nie ma trwałej niepodległości.

W tamtych trudnych latach rozbiorów i prześladowań ludzie nie mieli pewności, czy Polska jeszcze kiedykolwiek się odrodzi. A jednak nie tracili nadziei. Wierzyli, że Bóg czuwa nad narodem, który trwa przy wierze, i że cierpienie nie jest daremne. Jak przypominał św. Jan Paweł II: „*Naród, który traci pamięć, traci sumienie*”. To właśnie pamięć o wierze ojców i ich ufność w Bożą Opatrzność pozwoliły Polakom przetrwać najciemniejsze czasy.

Wielu bohaterów niepodległości to ludzie głęboko



wierzący. Myślimy o setkach anonimowych żołnierzy i matek, które modliły się za swoich synów. To właśnie ich modlitwa, cicha i wytrwała, była fundamentem narodowego odrodzenia.

Dziś, gdy żyjemy w wolnej Polsce, warto zapytać siebie: czy my potrafimy być równie wdzięczni i ufni jak oni? Wolność nie jest nam dana raz na zawsze – trzeba ją pielęgnować przez wierność Bogu, prawdzie i miłości bliźniego. W świecie, który coraz częściej zapomina o wartościach duchowych, powinniśmy pamiętać, że najgłębsze korzenie naszej niepodległości wyrastają z wiary.

Niech dzień 11 listopada będzie nie tylko czasem świętowania i dumy narodowej, ale także modlitwy za Ojczyznę – za tych, którzy o nią walczyli, i za nas samych, byśmy umieli żyć w duchu odpowiedzialności, jedności i miłości.

Zawierzajmy Polskę Bożemu Miłosierdziu i Matce Bożej, Królowej Polski. Prośmy, abyśmy zawsze potrafili, jak nasi przodkowie, łączyć wiarę, nadzieję i odwagę w budowaniu dobra wspólnego. Bo tylko wtedy będziemy prawdziwie wolni – nie tylko jako naród, ale i jako dzieci Boże.

M&M

**„Radujcie się
zawsze w Panu;
jeszcze raz
powtarzam:
radujcie się!”
(Flp 4,4)**

**„Niech nic cię nie
trwoży, niech nic
cię nie przeraża;
wszystko mija, Bóg
się nie zmienia.”
św. Teresa z Ávili**

Chrystus Królem, Chrystus Panem, Chrystus Zbawcą nam

Zbliżając się do końca roku liturgicznego, Kościół świętuje uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. To wyjątkowy moment, w którym z nową siłą przypominamy sobie, że całe nasze życie – osobiste, rodzinne, społeczne i narodowe – ma sens tylko wtedy, gdy uznajemy Chrystusa za Pana i Króla.

Tytuł tego artykułu, dobrze znany z pięknej pieśni kościelnej, streszcza w sobie całą prawdę naszej wiary: „Chrystus Królem, Chrystus Panem, Chrystus Zbawcą nam.” To nie tylko słowa, które śpiewamy – to wyznanie wiary, które powinno być widoczne w naszym codziennym życiu.

Chrystus Królem – czyli Ten, który panuje w miłości

Królowanie Chrystusa nie jest podobne do panowania ziemskich władców. On nie rządzi siłą, ale miłością. Nie narzuca, lecz zaprasza. Nie zdobywa tronów, lecz serca. Jezus mówi: „*Królestwo moje nie jest z tego świata*” (J 18,36). To królestwo pokoju, prawdy, sprawiedliwości i miłości. Kiedy wyznajemy Chrystusa jako Króla, uznajemy, że chcemy, by Jego prawo miłości panowało w naszym życiu – w rodzinach, pracy, w relacjach z innymi. By nasze decyzje i postawy miały źródło w Ewangelii. Chrystus króluje wszędzie tam, gdzie człowiek żyje w prawdzie, przebacza, służy, kocha.

Chrystus Panem – czyli Tym, któremu ufamy i którego słuchamy

Być uczniem Chrystusa oznacza uznać Go za Pana swojego życia – nie tylko w słowach, ale w czynach. To On ma być centrum, to Jego wola ma prowadzić nasze dni. Święty Paweł pisał: „*Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: Panem jest Jezus*” (1 Kor 12,3). Często mówimy „Jezu, ufam Tobie” – ale czy naprawdę powierzamy Mu wszystko: nasze troski, decyzje, przyszłość? Chrystus Pan to nie tylko Ten, do którego przychodzimy, gdy coś boli, lecz Ten, któremu chcemy służyć zawsze – także wtedy, gdy Jego droga jest trudna. Uznanie Jezusa za Pana to rezygnacja z egoizmu, pychy i przekonania, że sami wszystko wiemy najlepiej. To postawa pokory i zaufania – „*Bądź wola Twoja*”.

Chrystus Zbawcą – czyli Tym, który daje nam życie

Nie byłoby królowania Chrystusa, gdyby nie Jego krzyż. To właśnie na Golgocie Jezus objawił swoją

królewską moc – moc miłości, która przebacza. Z wysokości krzyża króluje Ten, który oddał życie, byśmy mieli życie wieczne. Chrystus Zbawiciel przychodzi do każdego z nas z propozycją nowego początku. W sakramentach, w modlitwie, w Słowie Bożym ciągle mówi: „*Nie bój się, Ja jestem z tobą.*” On nie tylko wyzwala nas z grzechu, ale też uzdrowia serca, daje nadzieję i siłę, by żyć w prawdzie. Jego zbawcza miłość obejmuje każdego – bez względu na przeszłość, błędy czy słabości. Nikt nie jest dla Chrystusa stracony.

Czy Chrystus króluje w moim sercu?

Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata nie jest tylko świętem liturgicznym – to zaproszenie do rachunku sumienia: czy naprawdę Jezus jest Królem mojego życia? Czy Jego nauka kieruje moimi wyborami? Czy w moim domu panuje Jego pokój? Czy Jego miłość jest obecna w moich słowach i czynach? Chrystus pragnie królować w sercu każdego z nas, ale nie przez przymus, lecz przez miłość. Czeką cierpliwie, aż otworzymy Mu drzwi naszych dusz.

Zakończenie roku liturgicznego – początek nowego życia

Uroczystość Chrystusa Króla kończy rok liturgiczny, ale równocześnie otwiera nas na nowy początek. Advent, który po niej następuje, to czas odnowy serca i wiary. Wchodząc w ten nowy czas, warto uczynić osobiste postanowienie: „Jezu, króluj w moim życiu, w mojej rodzinie, w mojej parafii, w naszej Ojczyźnie.”

Bo tylko tam, gdzie króluje Chrystus, panuje prawdziwy pokój, nadzieja i radość.

Niech więc słowa: „Chrystus Królem, Chrystus Panem, Chrystus Zbawcą nam” nie będą jedynie pieśnią naszych ust, lecz codziennym wyznaniem wiary naszych serc.



UCZYNKI MIŁOSIERDZIA WZGLĘDEM CIAŁA I DUSZY wyraz chrześcijańskiej miłości

Miłosierdzie jest sercem chrześcijańskiego życia – przejawem miłości Boga w działaniu wobec bliźniego. Święty Jan Paweł II przypominał, że prawdziwe chrześcijaństwo nie ogranicza się do słów, lecz realizuje się w codziennych czynach, które służą dobru innych.

Uczynki miłosierdzia dzielimy tradycyjnie na względem ciała i względem duszy.

Uczynki miłosierdzia względem ciała

To działania, które odpowiadają na materialne potrzeby drugiego człowieka. Są wyrazem praktycznej troski o życie i godność innych. Należą do nich: nakarmienie głodnego, udzielenie napoju spragnionemu, przyodzianie nagiego, odwiedzanie chorych i więźniów, pogrzebanie zmarłych. Każdy z tych gestów – choćby drobny – wyraża Bożą miłość w praktyce i pozwala wzrastać w człowieczeństwie.

Uczynki miłosierdzia względem duszy

To działania, które wspierają rozwój duchowy i moralny innych, pomagając w drodze do świętości. Należą do nich: nauczanie nieorientowanych, dawanie dobrych rad, pocieszanie strapionych, znoszenie cierpliwie krzywd i przebaczenie, modlitwa za innych. Uczynki te wymagają otwartości serca, empatii i gotowości do

poświęcenia czasu, a jednocześnie stanowią fundament wspólnoty chrześcijańskiej.

Współczesny świat często odciąga nas od prostych gestów miłosierdzia. Jednak każdy człowiek – w pracy, w rodzinie, w życiu społecznym – może na co dzień realizować te uczynki. Miłosierdzie nie ogranicza się do wielkich działań; jego moc kryje się w konsekwentnym, codziennym wyborze dobra.

W praktyce uczynki miłosierdzia stają się także szkołą duchowego wzrastania. Wrażliwość na potrzeby innych kształtuje charakter, rozwija empatię i pogłębia więź z Bogiem. Dlatego warto świadomie pytać siebie: czy w moim życiu znajduje się miejsce dla miłosierdzia? Czy moje działania pomagają zarówno ciału, jak i duszy bliźniego?

Życie w miłosierdziu to droga, którą każdy z nas może kroczyć – gest po geście, dzień po dniu. To wyraz dojrzałej wiary i odpowiedzialności za innych, która przemienia świat wokół nas.

M&M

Marchewkowiec – klasyczny przepis

SKŁADNIKI (na formę ok. 24 cm): 2 szklanki drobno startej marchewki (ok. 3–4 średnie marchewki), 1 i ½ szklanki mąki pszennej (lub orkiszowej), ¾ szklanki cukru trzcinowego (można dać mniej, np. ½ szklanki), ¾ szklanki oleju roślinnego (np. rzepakowego lub kokosowego), 3 jajka, 1 łyżeczka proszku do pieczenia, ½ łyżeczki sody oczyszczonej, 1 łyżeczka cynamonu, szczypta soli, opcjonalnie: garść orzechów włoskich lub rodzynek

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA:

1. Przygotowanie ciasta: W dużej misce ubij jajka z cukrem, aż staną się puszyste. Dodaj olej i wymieszaj. Następnie wsyp mąkę, proszek do pieczenia, sodę, cynamon i sól. Delikatnie wymieszaj łyżką lub szpatułką.
2. Dodaj marchewkę: Wymieszaj z ciastem startą marchewkę (oraz orzechy lub rodzynek, jeśli używasz).
3. Pieczenie: Przelej ciasto do formy wyłożonej papierem do pieczenia. Piecz w 180°C (góra-dół) przez 45–50 minut, aż patyczek będzie suchy.
4. Ostudź i udekoruj: Po wystudzeniu możesz poleać ciasto polewą lub przygotować krem.

KREM (OPCJONALNY, ALE PYSZNY):

200 g sera śmietankowego (np. Philadelphia lub Twój ulubiony naturalny), 2–3 łyżki masła (miękkiego), 2–3 łyżki cukru pudru, kilka kropel soku z cytryny.

Utrzyj wszystko na gładki krem i rozsmaruj na wystudzonym cieście.





9 listopada 2025

1. Co zrobił Jezus, kiedy zobaczył w świątyni bankierów i sprzedawców?
2. Jak długo budowano świątynię w Jerozolimie? (J 2, 14 - 22)

16 listopada 2025

1. Co Jezus zapowiada, mówiąc o zburzeniu świątyni?
2. Jacy mają być uczniowie Jezusa, kiedy napotkają na trudności? (Łk 21, 5 - 19)

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 9 listopada 2025 r. 1. 2.

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 16 listopada 1. 2.

23 listopada 2025

1. Jaki napis umieszczono na krzyżu?
2. O co poprosił Jezusa jeden z łotrów razem z Nim ukrzyżowany? (Łk 23 35 - 43)

30 listopada 2025

1. W którym dniu ma przyjść Pan?
2. Co mamy robić, kiedy przyjdzie Syn Człowieczy? (Mt 24, 37 - 44)

7 grudnia 2025

1. Gdzie Jan Chrzciciel głosił nadejście królestwa niebieskiego?
2. Co robili ludzie podczas chrztu w rzece Jordan? (Mt 3, 1 - 12)

Odpowiedzi::

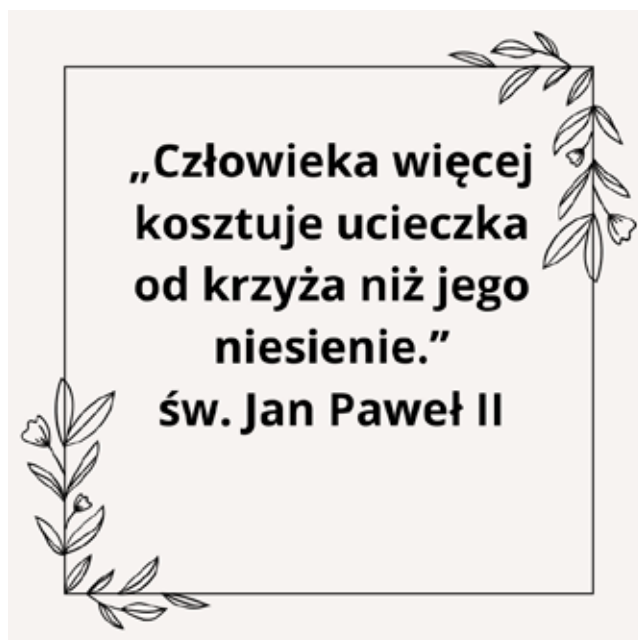
Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 23 listopada 2025 r. 1. 2.

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 30 listopada 2025 r. 1. 2.

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 30 listopada 2025 r. 1. 2.



DARY DUCHA ŚWIĘTEGO

Boża moc w codziennym życiu

Kiedy Jezus wstępował do nieba, obiecał uczniom, że nie zostaną sami: „Otrzymacie moc Ducha Świętego, który zstąpi na was” (Dz 1,8). To obietnica, która spełnia się w każdym chrześcijaninie. Duch Święty jest niewidzialny, a jednak obecny i działający – jak wiatr, który porusza wszystko, choć sam pozostaje niewidoczny. To On ożywia naszą wiarę, daje odwagę, prowadzi i uświęca. Jego siedem darów to nie tylko poetyckie określenia – to **prawdziwe łaski**, które przemieniają nasze życie.

1. Dar mądrości – widzieć świat oczami Boga

Dar mądrości sprawia, że zaczynamy patrzeć na świat, ludzi i wydarzenia tak, jak patrzy Bóg – z perspektywy miłości i wieczności. To mądrość, która nie wynika z książek ani doświadczenia, ale z głębokiego zjednoczenia z Bogiem.

Papież Franciszek powiedział:

„Dar mądrości to łaska, by widzieć wszystko oczyma Boga. To Duch Święty sprawia, że nasze serce jest zdolne rozpoznać, co naprawdę pochodzi od Boga.”

Człowiek obdarzony mądrością nie daje się zwieść pozorom – widzi sens nawet w cierpieniu i wie, że wszystko ma swoje miejsce w Bożym planie.

2. Dar rozumu – zrozumieć głębię wiary

Dar rozumu pomaga nam przeniknąć Boże tajemnice. Nie chodzi o intelektualne poznanie, lecz o światło w sercu, które pozwala zrozumieć, co Bóg chce nam powiedzieć przez swoje Słowo.

Święty Augustyn modlił się słowami:

„Panie, pozwól mi poznać Ciebie, abym mógł Cię miłować; i miłować Cię, abym mógł Cię coraz lepiej poznawać.”

Dzięki darowi rozumu wiara przestaje być tylko obowiązkiem – staje się odkrywaniem Bożej obecności w każdej prawdzie, którą wyznajemy.

3. Dar rady – światło w decyzjach

Ile razy stajemy przed trudnym wyborem i nie wiemy, co zrobić? Wtedy potrzebny jest dar rady – cicha, wewnętrzna pomoc Ducha Świętego, który wskazuje właściwą drogę.

Święty Jan Paweł II pisał:

„Dar rady uzdalnia sumienie człowieka do tego, by odczytywało i przyjmowało Boże natchnienia.”

Dar ten nie zawsze działa przez słowa – często objawia się jako pokój serca, który towarzyszy decyzji zgodnej z wolą Bożą.

4. Dar męstwa – odwaga w miłości

W świecie, który często wyśmiewa wiarę, dar męstwa jest niezbędny. To moc Ducha Świętego, która pozwala

wytrwać w dobrym, mimo trudności i przeciwności. Dzięki niemu potrafimy nie tylko znosić cierpienia, ale także podejmować ofiarę z miłości.

Papież Benedykt XVI powiedział:

„Dar męstwa sprawia, że chrześcijanin nie zadowala się życiem przeciętnym, ale podejmuje wielkie rzeczy dla Boga.”

To dar, który mieli męczennicy, ale też zwykli ludzie wierni Ewangelii w codziennych wyborach – matki, ojcowie, kapłani, młodzi i starzy.

5. Dar umiejętności – widzieć Boga w świecie

Dar umiejętności pozwala nam odkrywać ślady Boga w stworzeniu i w życiu. Dzięki niemu potrafimy patrzeć na świat nie tylko rozumem, ale sercem pełnym wdzięczności.

Święty Franciszek z Asyżu widział w każdym stworzeniu znak Bożej dobroci i modlił się słowami:

„Pochwalony bądź, Panie mój, przez wszystkie Twoje stworzenia.”

Ten dar chroni nas przed pokusą obojętności i uczy, że każdy człowiek, każde wydarzenie i każdy dzień jest darem.

6. Dar pobożności – żyć jak dziecko Boże

Dar pobożności to łaska, dzięki której nie traktujemy Boga jak odległego władcy, ale jak kochającego Ojca. To właśnie ten dar sprawia, że modlitwa staje się rozmową serca, a nie obowiązkiem.

Święta Teresa z Ávili mówiła:

„Nie polega na tym, by dużo myśleć, lecz by bardzo kochać.”

Człowiek obdarzony pobożnością jest cichy, życzliwy, pełen pokoju. Modlitwa staje się dla niego źródłem siły i radości.

7. Dar bojaźni Bożej – pokorna miłość i szacunek

Dar bojaźni Bożej nie oznacza strachu, lecz głęboki respekt wobec Boga, który jest miłością. To świadomość, że nie chcemy Go zranić grzechem, bo Go kochamy.

Święty Franciszek Salezy tłumaczył:

„Bojaźń Boża nie jest lękiem przed karą, ale obawą, by nie zasmucić Boga, który nas kocha.”

Ten dar uczy pokory – pozwala uznać, że bez Boga nic nie możemy uczynić, ale z Nim możemy wszystko.

Owoce działania Ducha Świętego

Kiedy otwieramy się na te dary, Duch Święty zaczyna przynosić owoce w naszym życiu. Święty Paweł pisze: „Owoce Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć, uprzejmość, wierność, łagodność, opanowanie” (Ga 5,22–23).

Te owoce są znakiem, że Duch Święty naprawdę w nas działa. Im częściej Go zapraszamy, tym bardziej

upodabniamy się do Chrystusa.

Duch, który ożywia

Duch Święty nie jest darem z przeszłości. On działa **tu i teraz** – w naszej parafii, w rodzinach, w sercu każdego człowieka. To On daje życie Kościołowi, umacnia nas w wierze, tchnie odwagę i nadzieję.

Codzienna modlitwa może być prosta, a zarazem potężna: „Duchu Święty, przyjdź! Oświeć mój umysł, rozpal serce, umocnij wolę. Naucz mnie kochać tak, jak kocha Jezus.”

Niech każdy z nas pozwoli Duchowi Świętemu działać – wtedy życie stanie się pełne pokoju, mocy i radości, której świat dać nie może.

Ogłoszenie konkursu dla dzieci

„Pokój mój daję Wam” – Hasło Roku 2026

Drodzy Młodzi Parafianie!

Rozpoczynamy nowy rok liturgiczny pod hasłem: „Pokój mój daję Wam”. Chcemy zaprosić Was do wyjątkowego konkursu plastycznego, który pomoże nam razem zastanowić się, co to znaczy: ***pokój w sercu, pokój z Bogiem, pokój między ludźmi.***

Zadanie: wykonaj plakat lub komiks (A3 lub A4) przedstawiający, w jaki sposób Jezus daje pokój Tobie, Twojej rodzinie lub wspólnocie parafialnej. Obok pracy napisz krótkie zdanie lub modlitwę inspirowaną hasłem „Pokój mój daję Wam”.

Terminy i nagrody

- Termin składania prac: do 30 listopada 2025 r.
- Gdzie składać: w zakrystii.
- Nagrody: najlepsze prace zostaną zaprezentowane w gazecie parafialnej i otrzymają nagrody + dyplomy.

Regulamin konkursu

1. Uczestnicy

- Konkurs skierowany jest do dzieci w wieku od 7 do 14 lat.
- Praca może być indywidualna lub wykonana w dwóch-trzech osobowym zespole (wszyscy członkowie zespołu w podanym wieku).

2. Temat pracy

- Praca plastyczna (plakat lub komiks) zainspirowana hasłem „Pokój mój daję Wam”.
- Obowiązkowy element: krótki tekst (zdanie lub modlitwa) powiązany z hasłem.

3. Wymogi techniczne

- Format: A3 lub A4.
- Technika: dowolna (rysunek, malarstwo, kolaż, grafika komputerowa).
- Praca musi być opisana z tyłu: imię i nazwisko uczestnika(-ów), wiek.

4. Kryteria oceny

- zgodność z tematem i hasłem konkursu,
- oryginalność pomysłu i estetyka wykonania,
- jasność przekazu – jak praca pokazuje „pokój” dany przez Jezusa,
- czytelność i poprawność krótkiego tekstu towarzyszącego pracy.

5. Termin i miejsce rozdania nagród

- Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi w grudniu 2025 r.
- Wręczenie nagród odbędzie się podczas niedzielnej Mszy Świętej w parafii.

6. Postanowienia końcowe

- Prace nadesłane pozostają w parafii i mogą być wykorzystane do wystawy parafialnej lub w gazecie parafialnej.
- Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do publikacji prac konkursowych z podaniem imienia, nazwiska i wieku uczestnika.
- Udział w konkursie oznacza akceptację regulaminu.

Serdecznie zapraszamy wszystkie dzieci — razem odkryjmy i przedstawmy, jak Jezus daje pokój! Niech Wasza kreatywność i wiara będą świadectwem radości i nadziei.

INTENCJE MSZALNE – LISTOPAD 2025

Sobota, 01.11.2025**UROCZYŚCIE WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH****6.30** Dzięczyna w pewnej intencji.**8.00** Intencja wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny wszelkie zniewagi ludzkie.**9.30** Za ++ Marię i Stanisława Leszcz, ++ Domicelę i Mariana Kuleta, + Andrzeja Batóg, ++ z rodzin Jaskólskich i Połomskich.**11.00** Za + Katarzynę Chylicką w rocznicę ziemskich urodzin, + męża Stanisława.**12.15** Za ++ Paulinę i Franciszka Woźnica.**14.00** NIESZPORY ŻAŁOBNE – procesja na cmentarz. Po procesji, na cmentarzu, Msza św. za wszystkich spoczywających na cmentarzu i za zmarłych zalecanych.**17.15** Różaniec za zmarłych zalecanych.**18.00** Za + Piotra Brzezinka w I rocznicę śmierci.**Niedziela, 02.11.2025****WSPOMNIENIE WSZYSTKICH WIERNYCH ZMARŁYCH****6.30** Za dusze w czyśćcu cierpiące – ofiara ze skarbonki.**8.00** Za ++ Kapłanów, ++Siostry zakonne i ++ Parafian.**9.30** Za + Wojciecha Nawrat, + brata Michała, ++ rodziców: Marię i Antoniego.**11.00** Za + Marcina Hlubek – of. od Józefa Kot z żoną.**12.15** W intencji Parafian.**17.15** Różaniec za zmarłych zalecanych.**18.00** Za + Leona Topol w V rocznicę śmierci.**Poniedziałek, 03.11.2025****6.30** Za ++ rodziców, + brata i ++ dziadków.**8.00** Za + Jacka Szulę – of. od sąsiadów z ul. Kwiatowej, bl.6.**17.15** Różaniec za zmarłych zalecanych.**18.00** 1. Za + Marię Świętą w I rocznicę śmierci.

2. Za + Krystynę Śmietana w II rocznicę śmierci.

3. Za + Anielę Skowronek, ++ Krystynę i Antoniego Mika.

Wtorek, 04.11.2025**Wspomnienie św. Karola Boromeusza, bpa****6.30** Za ++ Mariana i Zofię Wojciechowskich.**8.00** O zwycięstwo Miłosierdzia Bożego w nas i na całym świecie. – of. od Czcieli i Ofiarodawców.**17.15** Różaniec za zmarłych zalecanych.**18.00** 1. Za + Józefa Dziwoki, ++ rodziców i teściów, ++ siostry i brata, ++ z pokrewieństwa.

2. Za + Helenę Foltys w rocznicę śmierci oraz + Mirosławę Foltys-Chłodek.

3. Za ++ Annę i Augustyna Gryt, + syna Andrzeja, ++ Annę i Romana Świętych, + syna Reinholda.

Środa, 05.11.2025**6.30** Za + Ericha Gajda.**8.00** Do MB Nieustającej Pomocy w intencji Czcieli i Ofiarodawców.**17.15** Różaniec za zmarłych zalecanych.**18.00** 1. Za + Stefana Wańczura, + syna Łukasza, ++ rodziców.

2. Za ++ rodziców: Mariannę i Piotra Tokarczyk, ++ Elżbietę i Kazimierza Śmiecińskich w rocznicę śmierci.

3. Za + Władysława Lekki.

Czwartek, 06.11.2025**I CZWARTEK MIESIĄCA****6.30** Za ++ Józefa i Teresę Menzyk.**8.00** Do MB Kapłanów, o potrzebne łaski, błogosławieństwo i zdrowie dla Kapłanów oraz Sióstr Zakonnych posługujących w naszej parafii – od Ofiarodawców.**17.00** Adoracja Najświętszego Sakramentu i Różaniec za zmarłych zalecanych.**18.00** 1. Za ++ Jerzego i Helenę Rok.

2. Za + Mariana Łatka, ++ Stanisławę i Stanisława Szarek.

3. Za + Helenę Hałacz, o radość życia w Królestwie Niebieskim – of. od wnuków i prawnuków.

Piątek, 07.11.2025**I PIĄTEK MIESIĄCA****6.30****8.00** Do Najświętszego Serca Pana Jezusa w intencji Czcieli i Ofiarodawców**17.15** Różaniec za zmarłych zalecanych.

„Świętość nie
polega na wielkich
czynach, lecz na
wielkiej miłości.”

św. Matka Teresa
z Kalkuty

- 18.00** 1. W intencji dzieci po Wczesnej Komunii Świętej i ich rodziców.
 2. Za + Henryka Brachmańskiego w I rocznicę śmierci.
 3. Za + Ryszarda Kubica w rocznicę śmierci, ++ dwie żony, ++ rodziców i rodzeństwo.

Sobota, 08.11.2025

I SOBOTA MIESIĄCA

6.30

8.00 Do MB Patronki Radości Macierzyńskiej o dar macierzyństwa i prawo do życia każdego poczętego dziecka.

17.15 Różaniec za zmarłych zalecanych.

- 18.00** 1. Za + Henryka Marcol w II rocznicę śmierci, + żonę Henrykę w VIII rocznicę śmierci.
 2. Adama Wiosna, ++ rodziców.
 3. Za ++ Elżbietę i Antoniego Pyszy.

Niedziela, 09.11.2025

ŚWIĘTO ROCZNICY POŚWIĘCENIA

BAZYLKI LATERAŃSKIEJ

6.30 Za ++ Józefa Kominek, + żonę Marię, + Jerzego Groborz, + synową Jolantę.

8.00 Za + Wojciecha, + brata Michała, ++ rodziców: Marię i Antoniego.

9.30 Za ++ Kornelię i Stanisława Kowalskich.

11.00 W intencji Parafian.

12.15 Za + Danutę Bednarek – of. od Renaty i Marka Hendzel z Sieklówki i Grażyny Woryna.

17.15 Różaniec.

18.00 Za + Joachima Szczęsny w V rocznicę śmierci.

Poniedziałek, 10.11.2025

Wspomnienie św. Leona Wielkiego, pap. i dK

6.30

8.00 Za + Annę i Augustyna Gryt + syna Andrzeja, ++ Annę i Romana Święty, + syna Reinholda.

- 18.00** 1. Za + Daniela Zygułę, + Krzysztofa Babińskiego.
 2. Za + Pelagię Polok w rocznicę ziemskich urodzin.
 3. Za + Józefa Sosna, ++ dwie żony: Martę i Bertę.

Wtorek, 11.11.2025

Wspomnienie św. Marcina z Tours, bpa

107 Rocznicza Odzyskania Niepodległości

6.30 Za + Dawida Roezner w rocznicę ziemskich urodzin.

8.00 Za + Anielę Tkocz – of. od sąsiadów z ul. Spacerowej.

- 9.00** 1. W intencji Ojczyzny.
 2. Za poległych w obronie Ojczyzny.

18.00 1. Za + Mirosława Trzeciok.
 2. Za + Urszulę Bzowską w rocznicę ziemskich urodzin.

Środa, 12.11.2025

Wspomnienie św. Jozafata, bp. i męcz.

6.30 Za + Lidię Pawlas w rocznicę ziemskich urodzin – of. od sąsiadów.

8.00 Za + Ryszarda Przybylskiego – of. od pracowników kancelarii parafialnej i probostwa.

18.00 1. Za + Adama Wojciechowskiego w II rocznicę śmierci.

2. Za + Tadeusza Cnotę w rocznicę śmierci, ++ Małgorzatę i Józefa Jakubiec.

3. Za + Genowefę Świerczyńską w XXXV rocznicę śmierci, + męża Edwina.

Czwartek, 13.11.2025

Wspomnienie św. Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna, pierwszych męcz. polskich

6.30 Za + Wiesławę Woźnica w rocznicę ziemskich urodzin.

8.00 Do Miłosiernego Pana Jezusa, przez Niepokalane Serce Maryi, za tych, którzy utracili wiarę i odeszli od Boga i Kościoła.

17.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu i Nabożeństwo Fatimskie.

18.00 1. Dziękczynna w intencji pracowników NZOZ „WIOMED” w Radlinie.

2. Dziękczynna w pewnej intencji.

3. Za + Marię Waclawiec w II rocznicę śmierci.

Piątek, 14.11.2025

6.30

8.00 Za + Agnieszkę Mika w XXV rocznicę śmierci.

18.00 1. Msza św. 30-dniowa za śp.: Henryka Serwotkę, Urszulę Rojek, Matyldę Marcol, Edwarda Dubiel, Stanisława Chybickiego.

2. Za + Józefa Warzecha w rocznicę śmierci.

3. Za + Gerarda Gardyan, ++ rodziców: Marię i Karola, teściów: Elżbietę i Konrada Korus.

Sobota, 15.11.2025

6.30

8.00 Za ++ Ksawerę i Izidora Golz.

18.00 1. Za + Józefę Drożdż w I rocznicę śmierci.

2. Za ++ Marię i Bronisława Szulik.

3. Za + Ignacego Dudkowskiego, + córkę Aleksandrę, ++ rodziców.

Niedziela, 16.11.2025

XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

6.30 W intencji Parafian.

8.00 Za + Jakuba Adamczyka, ++ z rodziny.

9.30 Za + Gertrudę Cnota – ofiara od sąsiadów.

11.00 W intencji Daniela i Zbigniewa Sobik z okazji 50 rocznicy ślubu, oraz 70 urodzin Daniela, jako podziękowanie za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze błogosławieństwo Boże dla Jubilatów i całej rodziny.

12.15 Msza św. chrzcielna i za Roczne Dzieci.

17.30 Nieszpory niedzielne.

18.00 Za ++ Alicję i Ryszarda Kolorz, ++ rodziców z obu stron.

Poniedziałek, 17.11.2025

Wspomnienie św. Elżbiety Węgierskiej, zak.

6.30

8.00 Za + Gerarda Skorupa, + babcię Annę.

18.00 1. Za + Bernarda Sosna.

2. Za ++ Marię i Zygmunta Brachman, ++ rodziców i rodzeństwo z obu stron.

3. Za + Łucję Winkler, ++ dwóch mężów, + syna Bernarda, ++ Lidię i Alojzego Musioł.

Wtorek, 18.11.2025

Wspomnienie bł. Karoliny Kózkówny, dz. i męcz.

6.30 W pewnej intencji.

8.00 Za + Zdzisława Lisickiego, ++ rodziców i braci.

18.00 1. Za + Wiesława Lesickiego w I rocznicę śmierci.

2. Za + Stanisława Brzoza, ++ rodziców i teściów.

3. Za + Eugeniusza Murak w IV rocznicę śmierci..

Środa, 19.11.2025

6.30

8.00 Za + Reginę Pawelek w V rocznicę śmierci, + Ksenię Krupa.

18.00 1. Za zmarłych członków Franciszkańskiego Zakonu Świeckich.

2. Za ++ Feliksa i Elfrydę Dragon, + syna Franciszka.

3. Za + Helenę Hałacz, o radość życia w Królestwie Niebieskim.

Czwartek, 20.11.2025

Wspomnienie św. Rafała Kalinowskiego, prezb.

6.30 Za ++ Jadwigę i Piotra Kopsztejn, ++ Annę i Konrada Dzierżęga.

8.00 Za ++ Anastazję Syrek, Irenę Grim, Halinę Słanina – of. od sąsiadów z ul. Stalmacha i Rogozina.

17.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu.

18.00 1. Za + Stefanę Krzyżak w rocznicę ziemskich urodzin, + męża Czesława.

2. Za + Irenę Gientkowską w VII rocznicę śmierci, + męża Mariana, ++ rodziców i rodzeństwo z obu stron.

3. Za +Ryszarda Gojny w XX rocznicę śmierci, żonę Łucję, ++ rodziców i rodzeństwo.

Piątek, 21.11.2025

Wspomnienie Ofiarowania NMP

Wspomnienie św. Tarsycjusza męcz., patrona młodzieży, służby liturgicznej i akolitów.

6.30

8.00 Za + Ernesta Stokowy, + żonę Elżbietę, + Zygmunta Jastrzębskiego.

16.00 W intencji Marcina Król z okazji 50 urodzin w podziękowaniu za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo.

18.00 1. Za ++ Łucję i Józefa Okręt, ++ Jadwigę i Józefa Paprotny, ++ Helenę i Konrada Mańka, + córkę Renatę.

2. Za + Stanisława Stencel.

3. Za + Elżbietę Bednorz w rocznicę śmierci.

Sobota, 22.11.2025

Wspomnienie św. Cecylii, dz. i męcz.

6.30

8.00 Za śp. Jana Neliszer w I rocznicę śmierci.

18.00 1. Ku czci św. Cecylii – patronki muzyki kościelnej w intencji członków chórów „Słowacki” i „Echo”, oraz za naszych organistów i ich rodziny.

2. Za + Henryka Michna, ++ rodziców i teściów.

3. Za + Helenę Szczotok w rocznicę śmierci, + męża Brunona.

Niedziela, 23.11.2025

UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSUSA, KRÓLA WSZECHŚWIATA

6.30 1. W intencji Parafian.

8.00 Za + Wojciecha Nawrat, + brata Michała, ++ rodziców: Marię i Antoniego.

9.30 Za + Marię Stabla, + męża Leona, ++ synów Antoniego i Janusza, ++ rodziców z obu stron.

11.00 Ku czci św. Tarsycjusza w intencji Zespołu Służby Liturgicznej.

12.15 Za + Marcina Hlubek – of. od sąsiadów z ul. Napierskiego.

17.30 Nieszpory niedzielne.

18.00 Za ++ Stanisławę i Zygmunta Adamczuk oraz ++ Jadwigę i Franciszka Kadłubowskich, + córkę Teresę.

Poniedziałek, 24.11.2025

Wspomnienie św. męcz. Andrzeja Dung-Lac, prezb. i Tow.

6.30

7.30 Nabożeństwo do MB Bolesnej, Patronki Dobrej Śmierci.

8.00 Za + Stanisława Nawrat, ++ Annę i Jana Nawrat, ++ rodziców i rodzeństwo.

18.00 1. Za + Łucjana Dzierżęga w V rocznicę śmierci, ++ rodziców i teściów.

2. Za + Ewę Kielkowską w XIII rocznicę śmierci, ++ rodziców Edeltraudę i Józefa Kielkowskich.

Wtorek, 25.11.2025

6.30 Za + Jerzego Czop w II rocznicę śmierci, + żonę Gerdę, + brata Piotra.

8.00 Za + Lidię Pawlas, + męża Zygfrieda, + syna Krystiana.

18.00 1. Za + Bolesława Szajner, ++ rodziców i teściów.

2. Za ++ Marię i Roberta Dziony rocznicę ich śmierci.

Środa, 26.11.2025

6.30 Za + Lidię Pawlas, + męża Zygfrieda, + syna Krystiana.

8.00

18.00 1. Za + Jadwigę Sachs.

2. Za + Franciszka Brachman w rocznicę śmierci, + żonę Wandę, ++ rodziców z obu stron.

Czwartek, 27.11.2025

6.30 Za + Lidię Pawłas, + męża Zygryda, + syna Krystiana.

8.00

17.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu.

18.00 1. Dziękczynna z okazji 75 urodzin, z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo, potrzebne łaski, opiekę MB Nieustającej Pomocy dla Solenizantki i całej rodziny.

2. Dziękczynna, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla całej rodziny.

Piątek, 28.11.2025

6.30 Za + Lidię Pawłas, + męża Zygryda, + syna Krystiana.

8.00

18.00 1. Msza św. 30-dniowa za śp.: Janusza Bugła, Grzegorza Duda.

2. Za + Wandę Karpińską w I rocznicę śmierci.

3. Za + Stanisława Ludek.

Sobota, 29.11.2025

6.30

8.00 Za + Krystiana Goik w IV rocznicę śmierci.

12.00 Chrzest.

18.00 1. Za + Henryka Pietreczko w I rocznicę śmierci.

2. Za + Anielę Obrzut w I rocznicę śmierci, + męża Stanisława, + zięcia Andrzeja.

3. Za + Stanisława Pytlik w rocznicę ziemskich urodzin.

Niedziela, 30.11.2025**I NIEDZIELA ADWENTU**

6.30 Za + Alojzego Smółka, + żonę Emilię, ++ rodziców z obu stron.

8.00 W intencji Parafian.

9.30 Za + córkę Iwonę w III rocznicę śmierci, + siostrę Izabelę i + ojca Franciszka.

11.00 1. Dziękczynna w intencji Marysi Kazimierczak z okazji 17 urodzin.

2. Dziękczynna z okazji 40 urodzin Magdaleny Gawlik, z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny.

12.15 Dziękczynna z okazji 25 urodzin Jakuba Bugajskiego.

18.00 Za + Stanisława Liptak.

**CHRYZTY**

5.10.2025

Antonina Gołdyn

Hubert Płonka

Jakub Szlosarek

12.10.2025

Karol Paszenda

19.10.2025

Leon Ewczynski

Maja Mielnicka

Antoni Musiolik

Oskar Szewczyk

Letizia Stasiak

Łucja Tyrka

14.09.2025

Zofia Łasiński

21.09.2025

Alicja Łajewski

Miłosz Pieczka

28.09.2025

Igor Kuśka

Zuzanna Strączek

**ODESZLI DO WIECZNOŚCI**

Serwotka Henryk ur. 1936 zam. Radlin, ul. Rydułtowska +29.09.2025

Teresa Skowrońska ur. 1946 zam. Radlin, ul. Kwiatowa +30.09.2025

Edward Dubiel ur. 1965 zam. Radlin, ul. Solskiego +02.10.2025

Ryszard Uriasz ur. 1945 zam. Radlin, ul. Damrota +05.10.2025

Matylda Marcol ur. 1930 zam. Radlin, ul. Rogozina +07.10.2025

Rojek Urszula ur. 1954 zam. Rybnik, ul. Wrębowa +16.10.2025

Chybicki Stanisław ur. 1926 zam. Radlin, ul. Napierskiego +18.10.2025

Bugla Janusz ur. 1962 zam. Radlin, ul. Wieczorka +21.10.2025

Duda Grzegorz ur. 1980 zam. Radlin, ul. Mariacka +21.10.2025

Śluby



09.10.2025

Iwona Ryba – Rafał Zambel

16.10.2025

Jolanta Kuśka – Robert Kuśka

Wspólnota

**Pismo parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
w Białymostku
ul. W. Korfańskiego 14, 44-310 Radlin**

Zespół redakcyjny: Małgorzata Mokrosz, Gabriela Kielkowska, Dawid Michalski, Anna Gasz-Michalska, Grzegorz Czub, Halina Mizia – zdjęcia, Henryka Pawliczek, kapłani parafii, asystent kościelny: Ks. Proboszcz Zbigniew Folcik.

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i przeredagowywania artykułów.

Do użytku wewnętrznego. Copyright. Kopiowanie i publikowanie tekstów i zdjęć bez wiedzy i zgody Redakcji, bądź autorów zabronione.

e-mail do redakcji: wspolnotanmp@gmail.com



**Rekolekcje dla Mężczyzn
Świętego Józefa
w Wadowicach
9,10,11 października**



**23 X 2025 r. - spotkanie Parafialnego
Klubu Seniora ze st.asp. Sebastianem
Marciniakiem w temacie
bezpieczeństwa seniorów.**



**Wieczór uwielbienia
21 X 2025 r.**



26 października 2025 r. – odwiedziny świętych

